

כא :

עין משפט
נר מצוה

ב ו א וטושיע ארעס קיי קיי
 סעף א: א
 ב מיי תהא מעלסטס
 סלעס נח קען עפן יט טור
 שרעס ארעס קען עפן סעף
 א וטווען קיי קעמ: ב
 ב מיי טעס ארעס
 י טור שרעס
 סימן נח סעף א: ב
 ב מיי טעס ארעס
 י טור שרעס ארעס
 סימן נח סעף א: ב
 ב מיי פילע טעס
 סלעס יט וטווען
 מעלסטס טעסדען סלעס יט
 סעס לאזן נח טור יידי קען
 קעט: א
 ב מיי פילע מעלסטס
 ארעס טעס ארעס
 טושיע ארעס קיי טעס
 א: א

רבינו חננאל

אמר ר' הונא הנכנס לבי
השבת ומצא צבור
משכמלין, אמר יבול
הצית הלצור, עד שלא
יגיע שילח צבור למרסם
יפחית ואם לאו אל תפחל.
ורבי' לא אמר יבול
הצית הלצור, עד שלא
יגיע ש"ץ לקדשה ופחל
הכלה. אם לאו אל תפחל
כרביל, ולא יחילי אר"כ
עד שישל לסיס, עד
קדשה, ודבול' עלמ'
למ' ספסל אל ספס', ש'
אני פוסק ועתה אל פוסק
והקדש שהצבור עני'
וחזר לחתלו, ור' הונא
הכונה בשפיע', ששומע
הקדש קול' ור' עקיבא
מזה להפסיק ליה שטא
מזה מברך, ר' תא ח'
דימי אבר ריי' ר'ו' שפיע'
למדיד, ר'ו' הונא אמר
לכל אר' מנסקי' חזר
ליות שטיה אבר ודאלי'
פוסק מכשהס כרעבה
פוסק וילת הכהנה
כוהניה, ואיסקא ו'
דאבר לכל אר' מנסקי' חזר
ליות שטיה אבר מברך
שאפי' פוסק מכשהס
מכרבה פוסק ועתה
עס' אר' איסקא ו'
הכהנה כוהניה, מידו
מנהא רבנא לשלוח
ולשמע רבנא כשעני'
אמר ויה שטיה אבר
וחזר ופסחיה פחל.
וראני עד לרבחא
הגאוסא, ר'ו' יחד
לנכנס ואכסה צבור אבר
בלחש, מכנה עד רספסי'
אבר פחל שטיה אבר
פסחיה חזר יחד
מזה מילתא מילתא בלחש
ואפסי' קדוש עס' הצבור.
ושפיר, ר'ו' יחד יאני אבר
ואר' הפסקא, ר'ו' אבר
אבר א' יכול להתחיל
ללגנא, הינא דאתחיל
אבר פסחיה שטיה אבר
אלכ כרסחיהא ברי' שילת
הצבור שפיע' רבי.

רבי יצחק גאון

ר' יהודה דלא דריש סמוכין
בכל התורה ובמשנה
תורה דריש. מירוש לעמא
דמילתא במקר ט"ז נשים
(דף ד) ואמרי ובמשנה תורה
מאי טעמא דריש איבעית
אימא משום דמוכח
ואיבעית אימא משום
דמוכח:

עד שלא יגיע שליח צבור למדוים, וטעמא לפי שגרר לכות עס הכבור שלא יראה ככופר במי שהצבור משתחוין לו והוא הדין גמי אם יגיע למדוים כששליח צבור יגיע למדוים דשפיר דמי כיון שהוא משתחוה עס חניניו אבל אין גמרא פסיקא ליה כי האי גוונא

אבל אין גראה דמאוס מודים דרנן
נקטת הכי שמונה לענות שזה לא מצינו
לו עיקר בגמ' ורמ"ה היה רגיל בזה
ומתפלל בידים" בשבחון מעשי למודים
לכל ידוקא בנאמנע ברכה אבל בסוף
בצרות לא דאמר לקמן (דף ג.ה.) דאסור
לשכחנות בסוף כל ברכה וברכה מינה
לשכחנות אין לעשות עם בדמאמנע
הבא וכחז רש"י בסוכה פרק ג' לולב
הגזול (דף ה.ה.) דלדס מתפלל ושמע
מפי חזון קדיש או קדושה אמי יחול
הפסוק ולענות עם הנזכר אלא
ישתוק וימתין מעט דשומע פשוטה
לדכחנות אין לעשות כל דעניניה
השביע טפי הדור מזה. ורמ"ה ורמ"ה
היה אומרם דלדרכה אי שומע כעונה
היה הפסקה אם שותק. ומ"מ נהגו
העם לשקול ולשמוע ודגול מתנה.
בירושלמי פרק תפלה השחר קאמר לא
התפללו (ו) וכן ופסל מתפללין ומתקן
אם היה יודע שיהיה מתפלל וגומר
עד שלא יתחיל ש"ך כדי לענות אמן
מתפלל אם לאו לא יתפלל. בזהא אמן
אמרו פליגי ביה הכי אמרוהי חד
לאמר בלמן של האל הקדוש וחד אמר
בלמן של שומע תפלה ולא פליגי כאן
בחול כאן בשבת וחד אמרין בלמן
של שומע תפלה היינו חוללי לך ש'
לחזר לענות אמן בזהא הקדוש וגם
לענות אמן בשומע תפלה ומתוך
בירושלמי ששמע שיהי רגילין לומר
הכרת שמוע במוסף של חול
בכון ברה"ב ובחול המועד ומיהו אכן
סמרינן אהא דאמר פרק תפלה השחר
(לקמן דף עט.) דקאמר תמיני כתי קרון
משמרינן לך תקון ומה שאנו אומרים
עניני כתי גואל לרפא לא קשה שאינו
אלא לש"ך אבל יחיד כוללה בש"ת
יעוד אומר הר"ר חיים דלימא
בדקאפסחא (דף י"ח) כהדאי כמנהגה
בדקאפסחא הכי ימי' עמי' של כתי קרין
מוסף כגון ר"ח ורמ"ה ערבי' ושחרית
מתפלל י"ח שלמות ואומר תמיני
המאורע צבדוה ואם לא אמר
מתחריס אותו ובתוכסמים מתפלל שבע
ואומר קדושת היום בנאמנע ובירושלמי
תמיני י"ל דעמות סופר הוא וי"ג של
מוסף אלא כאן מתפללין עם
שמוע בירושלמי ופסל מי שמתו דגם
זו המימרה כמבנה שם ולא הזכיר של
מוסף כלל: **אין** יחיד בתפלה
אין הולכה אבל המתפלל
י"ח עם החזן לשיעור ש"ך לקדושה
ויאמר עם השליח נצור נקדש וכל
הקדושה תפלה וזה לענות עם
הנזכר דאין יחיד קרי' יחיד:
ונתני

מי שמתו פרק שלישי ברכות

ואו לצור ולצור. בין בראשונה בין בשנייה היה עם הצבור כגון עשרה אחר עשרה וזה עמם בשחייה ששחם שהמפלג עם הראשונים: רב הונא סבר. יחיד המהפלה עם הצבור ואמר קדוש הלכך אם לא גמר עד שלא יגיע ש"ץ לקדוש לית לו זה אבל מודים

או צבור וצבור אבל יחיד לגבי צבור כמאן
דלא צלי דמי קמ"ל ואי אשמעינן הכא
משום דלא אתחיל בה אבל התם דאתחיל
בה אימא לא צריכא אמר רב הונא הנכנס
לבית הכנסת ומצא צבור שמתפללין *אם
יכול להתחיל ולגמור עד שלא יגיע ש"ץ
מלמדים יתפלל ואם לאו לא יתפלל ריב"ל
אמר ר' אבא יכול להתחיל ולגמור עד שלא
יגיע ש"ץ לקדושה יתפלל ואם לאו אל
יתפלל במאי קא מפלגי מר סבר יחיה
אומר קדושה ומר סבר אין יחיד אומר
קדושה ^אוכן אמר רב אדא בר אהבה
^במנין שאין היחיד אומר קדושה שנאמר
וַיִּקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּל דבר
שבקדושה לא יהא פחות מעשרה מאי
משמע דתני ^ברבנא אחוה דרבי חיאי בר
אבא אתאי תוך תוך כתיב התם ^גהבדלו מתוך
העדה הוואת ^דמה להלן עשרה אף כאן
עשרה ודכילי עלמא מיהת מפסק לא פסיק
איבעיא להו מהו להפסיק ליהא שמו
הגדול מבורך כי אתא רב דימי אמר ר'
יהודה ^המר"ש תלמיד דרבי יוחנן אמרי
לכל אין מוקדשין חוץ מן היין שמו הגדול
מבורך שאפילו עוסק במעשה מרכבה
פוסק ולית ^והלכתא כותיה: ר' יהודה אומר
מברך לפניהם ולאחריהם: למימרא דקסבר
רבי יהודה בעל קרי מותר בדברי תורה
והאמר ריב"ל ^זמנין לבעל קרי שאסור בדברי
תורה ^חשנאמר ^הוהודעתם לכנך ולבני כנך
וסמך ליה יום אשר עמדת וגו' מה להלן
בעלי קריין אסורין אף כאן בעלי קריין אסורין
וכי תימא ^טרבי יהודה ^אלא דריש סמוכים
והאמר ^ירב יוסף אפילו מאן דלא דריש
סמוכים בכל התורה במשנה תורה דריש
דהא רבי יהודה לא דריש סמוכין בכל
התורה כולה וכמשנה תורה דריש ובכל
התורה כולה מנא לן דלא דריש רתניא
^{יב}עזאי אומר נאמר מכשפה לא תחיה
ונאמר כל שוכב עם בהמה מות יומת
אסור ענין לו ליורם מה שוכב עם בהמה
במקלה ^{יג}אף מכשפה נמי במקלה אמר ליה

ר' יהודה ובי מפני שמסבין ענין לו נוציא לזה לסקילה אלא אוב וידעוני בכלל כל המכשפים היו ולמה יצאו להקיש להן ולומר דך מה אוב וידעוני בסקילה אף מכשפה בסקילה ובמשנה תורה מנא לן דרדיש דתניא רבי אליעזר אומר ^ינושא אדם אנוסת אביו ומפותת אביו אנוסת בנו ומפותת בנו ר' יהודה אומר באנוסת אביו ובמפותת אביו ואמר רב גידל אמר רב מאי מעמא דר' יהודה דכתיב ^אלא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה (את) כנף אביו כנף שראה אביו לא יגלה וממאי דבאנוסת אביו כתיב דסמך ליה ^בונתן האיש השוכב עמה וגו' אמרי אין במשנה תורה דריש והני סמוכין מבכי ליה לאידך דריב"ל דאמר ריב"ל ^אכל המלמד לבנו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו קבלה מחר חורב שנאמר ^אוהודעתם לבניך וכתיב בתריה ^ביום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב ^גתנן זב שראה קרי וגדה שפלטא שכבת זרע המשמשת וראתה ^דדם צריכין טבילה ורבי יהודה פוטר עד כאן לא פטר רבי יהודה אלא בזב שראה קרי דמעיקרא לאו בר טבילה הוא אבל בעל קרי גרידא מחייב וכי תימא ה"ה דאפילו בעל קרי גרידא נמי פטר רבי יהודה והאי דקא מפלגי בזב שראה קרי להודיעך כחן דרבנן אימא סיפא המשמשת וראתה ^הדם צריכה טבילה למאן קתני לה אילימא לרבנן פשיטא השתא ומה זב שראה קרי דמעיקרא לאו בר טבילה הוא מחייבי רבנן המשמשת וראתה ^ודם דמעיקרא בת טבילה היא לא כל שכן אלא לאו ר' יהודה היא ודוקא קתני לה משמשת

מסורת הש"ס

(ב) (יחזק וכן לזכר בדרך)
(ג) מניח על גב כד... (אם)
(ד) שם ספרדקין (א) שם
(ה) וזל ואחזק מזה מזה
(ו) וזכרתי וכן לעד הישע
הזאת אם לזכר וכן לזכר
במזלם (ז) ואזי זיל וזש
כן קרע וכן במחזק שזל
(ח) וכן מוסקת וכן זרע
לחזק (ט) וכן מוסק יחזק
ד. ד. וכן מוסק וזכר קדשין
זרע ד. ד. וכן מוסק
(י) (ספרדקין חזק) (א) יחזק
ד. ד. וכן ספרדקין וכן זל
(כ) יחזק ד. ד. וכן במחזק
(ל) קדשין ז. ז. וכן לקח
(מ) זיל ז. ז. וכן זרע
(נ) וקדשין ז. ז.

ורה אור השלם

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ור' יהודה פוטר דקסבר דלפן: (ב) תוס' ד"ה עד וכו' בירושלמי וכו' לא התפלל שחזרית וכו':

מוסף תוספות

א. בתוס' ר"ש כתב,
כשהיה עומד באמצע
התפילה ומגיע ש"ץ
למודים.

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones